NN 110/2019 (15.11.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-338/19-9 od 27. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., koji zastupa M. B., odvjetnik iz Odvjetničkog društva B., D. & P., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Krapinsko-zagorske županije, P., koju zastupa Z. M., odvjetnik u Odvjetničkom društvu M.&P. d.o.o. Z., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/242, urbroj: 376-05-3-19-55 od 23.svibnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja Hrvatski Telekom d.d. za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Županijskoj upravi za ceste Krapinsko-zagorske županije naknadi troškove ovog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe odbija kao neosnovan.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama na području K.-z. županije navedenim u Odluci o razvrstavanju javnih cesta (»Narodne novine«, 103/18.) koja je sastavni dio ovog rješenja, koje ceste se nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem Županijske uprave za ceste Krapinsko- zagorske županije, a na kojim cestama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta Županijska uprava za ceste Krapinsko-zagorske županije, oznake 49/17 od ožujka 2017. (dalje: Elaborat), koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke se utvrđuje godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog po vrsti nekretnine iz članaka 6. i 7. stavaka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine« 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđeno je da Županijska uprava za ceste Krapinsko-zagorske županije ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke III. ovog rješenja od 24.ožujka 2017. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 (osam) dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II., i III., ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni, dostaviti HAKOM-u i Županijskoj upravi za ceste Krapinsko-zagorske županije. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 (deset) dana od dana primitka ovog rješenja platiti Županijskoj upravi za ceste Krapinsko-zagorske županije naknadu za pravo puta za prvu, drugu i treću godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 (osam) dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Županijska uprava za ceste Krapinsko-zagorske županije omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. ovog rješenja.

Protiv označenog rješenja tužitelj je izjavio tužbu i u bitnom ističe kako je tuženik povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti (članak 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku) te je počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka kada je utvrđivanje propisanih parametara, radi naknade za pravo puta (što je stvarna nadležnost HAKOM-a) prenio na infrastrukturnog operatora, tužitelja kao stranku u postupku. Nadalje, ističe kako tuženik pogrešno smatra da ne postoji zapreka za vođenje upravnog postupka po zahtjevu zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Krapinsko-zagorske županije (dalje: ŽUC), odnosno zapreka za utvrđivanje naknade za pravo puta i to zapreka koja proizlazi iz odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (dalje: Pravilnik) koja propisuje da obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Tužitelj ističe da sama izjava o raskidu dokazuje isključivo činjenicu da je zainteresirana osoba izjavila raskid ugovora, ali ona sama po sebi nije dovoljan dokaz da bi takav otkaz bio osnovan i zakonit. Da bi tuženik koji primjenjuje odredbe Zakona o općem upravnom postupku mogao riješiti predmetnu upravnu stvar, morao je riješiti prethodno pitanje te ističe kako je pravno pitanje u ovoj upravnoj stvari, je li predmetnim otkazom prestao Ugovor o korištenju cestovnog zemljišta, jer o razrješenju tog pravnog pitanja ovisi može li tuženik donijeti rješenje kojim utvrđuje naknadu za pravo puta ili za to nema osnove, jer je donošenju takvog rješenja zapreka postojanje drugog prava i drugog ugovornog odnosa i to predmetnog Ugovora o korištenju cestovnog zemljišta. Navodi kako tuženik ne obrazlaže iz kojih razloga ne nalazi osnovanim tvrdnje tužitelja, iako je jasno da je svojim navodima osporavao i dovodio u pitanje valjanost izjave o raskidu te upire da ugovorni odnos i dalje postoji jer predmetna izjava o raskidu nije osnovana. Ističe kako ŽUC raskid ugovora pokušava opravdati navodnim neispunjenjem tužiteljeve obveze izrade snimke izvedenog stanja TK infrastrukture te njezinom dostavom ŽUC-u. Navodi da to nije točno, jer je u više navrata dostavljao predmetne snimke izvedenog stanja te je tako 2009. godine izradio Elaborat te ŽUC nije prihvati sklapanje Aneksa Ugovora, a 2013. godine ponudio je sklapanje Ugovora o služnosti koji ŽUC nije prihvatio unatoč činjenici što je postojeću ugovornu obvezu bio dužan uskladiti sa Zakonom o cestama. Smatra kako ispunjenje obveze iz članka 2. stavka 4. Ugovora nije bitan sastojak Ugovora te ga ŽUC nikada nije opomenuo o navodnom neurednom ispunjenju obveze. Sve da i nije postupio u skladu s odredbom članka 2.Ugovora, ŽUC nije imao pravo jednostrano raskinuti Ugovor bez da prethodno nije pozvao tužitelja na ispunjenje obveze, odnosno da mu u smislu članka 362.stavka 2. Zakona o obveznim odnosima nije dao naknadi rok za njezino ispunjenje. Stoga, čak i da nije ispunio svoju obvezu predviđenu člankom 2. stavkom 4. Ugovora, ŽUC ne bi imao pravo na raskid jer bi se samo radilo o neispunjenju neznatnog dijela obveze koja nije bitan sastojak ugovora. U prilog svojim tvrdnjama poziva se na presudu Visokog trgovačkog suda od 1. listopada 2014., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj P-1069/12 od 9. svibnja 2012. Zaključno navodi kako ŽUC nije izjavio raskid Ugovora iz razloga neispunjenja obveza od strane tužitelja, već radi ishođenja višestruko veće naknade u postupku pred tuženikom. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odluči o prethodnom pitanju, odnosno da prekine postupak o odlučivanju o tužbi sve dok nadležni sud pravomoćno ne odluči o tom prethodnom pitanju. Ujedno predlaže odgodu izvršenja rješenja, sklapanje nagodbe radi mirnog rješavanja spora te naknadu troškova za sastav tužbe.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da se u pogledu prigovora povrede pravila stvarne nadležnosti pri donošenju osporenog rješenja držao stavova ovog Suda iznesenih u ranijim presudama, kao na primjer, presudama UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim te predlaže da Sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir stajališta iznesena u tim presudama. Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja broj: 361/2017 od 20. ožujka 2017., i Izvoda iz poslovnih knjiga od 14. siječnja 2019. utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom. Nadalje, količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) je utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj 49/17 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Nadalje, visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporenom rješenju pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju, zbog čega se nikako ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Dodatno navodi, da je Tablica iz osporenog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjena između tužitelja i ŽUC-a tijekom postupka, a što je vidljivo iz spisa. Tuženik ističe da je uzeo u obzir Ugovor o korištenju cestovnog zemljišta županijskih i lokalnih cesta na području K.-z. županije od 14. prosinca 2007., Izjavu ŽUC-a o otkazu predmetnog Ugovora, popisu županijskih cesta sukladno Odluci o razvrstavanju javnih cesta (»Narodne novine«, 103/18.) te stavu Suda iz presude poslovni broj: UsII-351/17. Stoga je utvrđeno pravo ŽUC-a na naknadu za pravo puta temeljem članka 212. Zakona o obveznim odnosima kojim je propisano da ako trajanje obveznog odnosa nije određeno, svaka ga stranka može okončati otkazom, koji se može dati u svako doba, samo ne u nevrijeme. Stoga je utvrdio pravo ŽUC-a na naknadu za pravo puta od 24.ožujka 2017., odnosno od trenutka kada stranke više nemaju ugovorom uređene odnose, a u skladu s praksom ovoga Suda poslovni broj: UsII-351/17. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.